

Αποστολικά ευαγγέλια - Μυθεύματα και ασυμφωνίες ευαγγελιστών

✘ Εκατομμύρια χριστιανοί πιστοί γιορτάζουν τη μέρα της 25ης Δεκεμβρίου ως μέρα της γέννησης του Ιησού Χριστού, ενώ λίγους μήνες αργότερα γιορτάζουν και την υποτιθέμενη ανάστασή του. Μερικοί τον θεωρούν Θεό, άλλοι πιστεύουν ότι είναι «Υιός του Θεού» αλλά ίσος μ' αυτόν, άλλοι πάλι τον θεωρούν άνθρωπο, από θεϊκή όμως καταγωγή και άλλοι ισχυρίζονται ότι στον Ιησού Χριστό-άνθρωπο ενσαρκώθηκε μια «υπέρτατη λογική» (ο «Λόγος»), παρόλο ότι στην πραγματικότητα, ο Ιησούς Χριστός, ίσως και να μην υπήρξε ποτέ σαν ιστορικό πρόσωπο. Όχι μόνον οι ψευτοφανατικοί θρησκόληπτοι αλλά, μερικές φορές, και οι καλόπιστοι θρήσκοι διηγούνται χιλιάδες φορές τα παραμύθια για το θαύμα της «άμωμης σύλληψης» για τη γέννηση του σωτήρα, για το άστρο από την ανατολή, για το προσκύνημα των μάγων στο θείο βρέφος, για τη φάτνη του στάβλου και τα ζώα που έσκυβαν με σεβασμό πάνω από τη φάτνη, για την πρόθεση του βασιλιά Ηρώδη να σκοτώσει το βρέφος-Ιησού και πολλές άλλες αφηγήσεις αυτού του είδους. Οι παπάδες και οι καλόγεροι βάζουν στα κεφάλια των ανθρώπων, από την παιδική ακόμα ηλικία, τέτοιου είδους παραμύθια, υποχρεώνοντας εκατοντάδες εκατομμύρια μεγάλους ανθρώπους και παιδιά να τους πιστεύουν.

Αλλά πάνω σε τι στηρίζονται αυτές οι αφηγήσεις; Η χριστιανική εκκλησία επικαλείται τα αναφερόμενα από τους ευαγγελιστές Ματθαίο, Μάρκο, Λουκά και Ιωάννη.

Ας δούμε από πιο κοντά πότε, πώς και από ποιον συντάχθηκαν τα ευαγγέλια και κατά πόσο είναι αληθινοί οι θρύλοι που αναφέρονται σ' αυτά.

Όσοι ως τώρα, ξέρουν για τη θρησκεία μόνον ό,τι άκουσαν από το στόμα των παπάδων των διαφόρων δοξασιών, μπορούν να ρωτήσουν: Δεν είναι μήπως γνωστό ότι αυτά τα βιβλία γράφτηκαν από τους αποστόλους και τους μαθητές του Χριστού; Μπορούμε, λοιπόν, ν' αμφιβάλλουμε για την αυθεντικότητα τους;

Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα είναι ότι σήμερα ξέρουμε με βεβαιότητα κάτι ολότελα διαφορετικό, συγκεκριμένα ότι τα ευαγγέλια γράφτηκαν από πολλούς ανθρώπους, που μετέγραψαν, και πολλές φορές μετέδωσαν προφορικά, τις ευαγγελικές αφηγήσεις. Με την πάροδο του χρόνου, μετέτρεψαν αυτές τις αφηγήσεις, είτε αφαιρώντας εκείνα που η απάτη τους ήταν εξόφθαλμη, είτε

προσθέτοντας κι οι ίδιοι κάτι, έτσι που σήμερα είναι πολύ δύσκολο να πούμε πότε και ποιος έγραψε τα κατά Ματθαίον, Μάρκον, Λουκάν και Ιωάννην ευαγγέλια και τι ακριβώς γράφτηκαν σ' αυτά. Για να καταλάβουμε πόσο αλληλοσυγκρούονται οι αφηγήσεις των ευαγγελίων, πόσα ιστορικά λάθη και πόσες καταφανείς ανοησίες περιέχονται σ' αυτά, θα αναλύσουμε, λόγου χάριν, τα αναφερόμενα στη γέννηση και στα παιδικά χρόνια, στην γενεαλογία, στην διδασκαλία και στην ανάσταση του Ιησού Χριστού .

Η γέννηση του Ιησού Χριστού

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Τί διηγείται για τη γέννηση του Ιησού Χριστού το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο; Πρώτ' απ' όλα μας παρουσιάζει τη γενεαλογία του Ιησού. Από την αρχή κιόλας φαίνεται ότι είναι ολότελα φανταστική, γιατί πρώτα-πρώτα αυτή η γενεαλογία δε μοιάζει με τις γενεαλογίες των άλλων ευαγγελίων, και δεύτερον, ο ευαγγελιστής συνταίριασε αυτήν τη γενεαλογία με τέτοιο τρόπο ώστε να επαναλαμβάνεται 3 φορές ο ίδιος αριθμός γενεών:

«Και έτσι, απανταχού, από τον Αβραάμ ως τον Δαβίδ είναι δεκατέσσερις γενεές, από τον Δαβίδ ως την υποδούλωση της Βαβυλώνας είναι δεκατέσσερις γενεές, και από την υποδούλωση της Βαβυλώνας ως το Χριστό είναι επίσης δεκατέσσερις γενεές» (Ματθαίος Ι, 17).

Όπως φαίνεται, η γενεαλογία του Χριστού έχει συντεθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να δείχνει ότι είναι από βασιλικό σόι. Έτσι θα 'βγαινε το συμπέρασμα ότι είναι απόγονος των Εβραίων βασιλιάδων: τόσο του Δαβίδ και του Σολομώντος, όσο και του Ρομποάμ. Αυτό ήταν αναγκαίο για να προξενεί μεγαλύτερη εντύπωση στη φαντασία του λαού. Τη στιγμή που ο χριστιανισμός, έγινε από θρησκεία των δούλων, θρησκεία των κυρίαρχων τάξεων, μια γενεαλογία όπου ο Χριστός να φαίνεται ότι κατάγεται από βασιλικό σόι ήταν εξαιρετικά αναγκαία, για τη θεοποίηση των βασιλιάδων και των εκμεταλλευτών. Από τον πιο κάτω πίνακα που αναπαριστάνει τη γενεαλογία του Ιησού Χριστού, διαφορετική στους διάφορους ευαγγελιστές, ο αναγνώστης θα δει ότι αυτή γενικά δε συμφωνεί μ' αυτά που λέγονται στα ίδια τα ευαγγέλια.

Στο κατά Ματθαίον ευαγγέλιο η αφήγηση της γέννησης του Χριστού αποδίδεται ως εξής:

«Και η γέννηση του Ιησού Χριστού συνέβη έτσι, η Μαρία η μητέρα του, όντας αρραβωνιασμένη με τον Ιωσήφ, πριν ακόμα συζευχθούν, βρέθηκε να έχει το άγιο πνεύμα στα σπλάχνα της. Ο Ιωσήφ, ο άντρας της, όντας άνθρωπος δίκαιος και μη θέλοντας να τη φανερώσει, σκέφτηκε να την εγκαταλείψει.

Κι ενώ αυτά σκεφτόταν ο Ιωσήφ παρουσιάζεται ο άγγελος του θεού στον ύπνο του και του λέει: Ιωσήφ, γιε του Δαβίδ, μη διστάζεις να πάρεις τη Μαρία, γυναίκα σου, γιατί εκείνο που ενσαρκώθηκε μέσα της είναι από το άγιο πνεύμα. Η Μαρία θα γεννήσει ένα γιο και το όνομά του θα είναι Ιησούς, γιατί αυτός θα σώσει το λαό του από τις αμαρτίες» (Ματθαίος, Ι, 18-21).

Βέβαια, κάθε λογικός άνθρωπος διερωτάται γιατί τάχα φοβόταν ο Ιωσήφ να μη μαθευτεί ότι η γυναίκα του έμεινε έγκυος από το άγιο πνεύμα; Αντίθετα, θα έπρεπε να διηγηθεί σ' όλους αυτό το θαύμα, ωστόσο φοβάται μη μαθευτεί τίποτε. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι ο Ιωσήφ πίστευε πως η Μαρία ήταν έγκυος από άλλον άντρα, με τον πιο συνηθισμένο τρόπο. Και μόνο στ' όνειρο του, έμαθε ο Ιωσήφ ότι τη γυναίκα του τη γκάστρωσε το «Άγιο Πνεύμα».

Εννοείται ότι εμείς, δε δίνουμε καμιά σημασία στα όνειρα. Κανένας από μας δεν κατόρθωσε ποτέ να μάθει τίποτε απ' τα όνειρα. Και μήπως δεν ονειρευόμαστε αρκετά πράγματα; Ξέρομε όμως ότι το όνειρο είναι μια χαώδης δραστηριότητα του μυαλού, όπου, κάτω από την επήρεια αυτών που είδαμε, ακούσαμε ή ζήσαμε προηγούμενα, εμφανίζονται οι πιο περίεργες, οι πιο απίθανες και φανταστικές παραστάσεις και εικόνες. Στους πανάρχαιους όμως χρόνους, οι άνθρωποι έδιναν μεγάλη σημασία στα όνειρα, πίστευαν ότι όσα τους φανερώνονται στο όνειρο είναι το ίδιο αληθινά και πραγματικά όπως το καθετί που τους συμβαίνει όταν είναι ξύπνιοι.

Στο θρύλο του ευαγγελίου, ο Ιωσήφ πιστεύει στο όνειρο. Κι έτσι, δε διώχνει πια τη γυναίκα του, αλλά της φέρνεται όπως ακριβώς τον προστάξανε στο όνειρο. Περνούν εννιά μήνες και η Μαρία γεννάει το παιδί που ο Ιωσήφ ονομάζει Ιησού. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι η εγκυμοσύνη που προήλθε από το «Άγιο Πνεύμα» κρατάει το ίδιο όσο και από οποιονδήποτε άντρα, δηλαδή εννιά μήνες.

Ύστερα απ' αυτό, ο Ματθαίος διηγείται για το προσκύνημα των μάγων στο μυστικό αστέρι από την ανατολή, για την επιβουλή του Ηρώδη και για τη φυγή της Μαρίας με το βρέφος στην Αίγυπτο. Οι μάγοι (Πέρσες ή Ινδοί), ήρθαν τάχα στον Ηρώδη, το βασιλιά των Ιουδαίων και τον ρώτησαν:

«Που είναι ο βασιλιάς των Ιουδαίων που γεννήθηκε; γιατί είδαμε στην ανατολή το άστρο του και ήλθαμε να τον προσκυνήσουμε;» (Ματθαίος Π, 2).

Ο Ηρώδης ταραχτήκε «και μαζί μ' αυτόν ολόκληρη η Ιερουσαλήμ». Τώρα, γιατί ταραχτήκε «ολόκληρη η Ιερουσαλήμ» δε μας εξηγεί ο ευαγγελιστής. Ο Ηρώδης όμως, μαθαίνοντας απ' τους μάγους πότε ακριβώς φάνηκε το άστρο, τους δίνει εντολή να βρουν το βρέφος.

Και πώς το βρήκαν οι μάγοι; Το ευαγγέλιο διηγείται πως το άστρο που είδαν στην ανατολή πήγαινε όλον τον καιρό μπροστά τους «ώσπου ήρθε και στάθηκε πάνω από 'κεί που βρισκόταν το βρέφος».

Πάνω από μας είναι πολλά άστρα! Ποιος, όμως, από μας μπορεί να πει ότι ένα ορισμένο αστέρι είτε άλλο, στέκει ακριβώς πάνω από το Κρεμλίνο, ότι άλλο στέκει πάνω από τα πανεπιστήμια της Μόσχας και ένα τρίτο πάνω από το ραδιοσταθμό; Τ' αστέρια βρίσκονται τόσο μακριά από τη γη που το κάθε άστρο μπορεί να είναι ορατό ταυτόχρονα στην ίδια θέση σε μια ακτίνα δεκάδων και εκατοντάδων χιλιομέτρων, συνεπώς σ' αυτήν την ακτίνα, το άστρο στέκει το ίδιο πάνω απ' όλα τα σπίτια, έτσι όλη αυτή η ιστορία με το άστρο, που τάχατες στάθηκε πάνω από το μέρος που γεννήθηκε το βρέφος, δεν ταιριάζει καθόλου μ' αυτά που ξέρουμε εμείς για τ' άστρα. Άλλωστε, όλη αυτή η ιστορία επινοήθηκε σε μια εποχή που το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας βρισκόταν ακόμα στην παιδική ηλικία της πνευματικής ανάπτυξης.

Ύστερα απ' αυτό, μας λέει ο ευαγγελιστής Ματθαίος, οι μάγοι βλέποντας το άστρο, «εχάρηκαν χαράν μεγάλην». Και πάλι φαίνεται ότι ο Ματθαίος επινοεί: τώρα μόλις μας αφηγήθηκε ότι το άστρο κινούνταν μπροστά απ' τους μάγους και τους οδηγούσε προς τον τόπο της γέννησης του Ιησού, και τώρα, μας λέει ότι οι μάγοι δεν είχαν δει το αστέρι και θωρώντας το ξαφνικά, χαρήκανε. Οι μάγοι είδαν επιτέλους το βρέφος με τη Μαρία, το προσκύνησαν, του δώρισαν χρυσό, σμύρνα και λιβάνι (αρωματικό ρετσίνι), κι έπειτα φύγανε στη χώρα τους. Κανένας θρήσκος όμως δε θα μπορέσει να εξηγήσει τι του χρειαζόταν του θεού ή του γιου του το χρυσάφι και το λιβάνι. Οι μάγοι παίρνουν εντολή από το θεό να μην ξαναγυρίσουν πια στον Ηρώδη. Ύστερα απ' αυτό όμως ο Ιωσήφ στον ύπνο του παίρνει εντολή από τον άγγελο του Κυρίου να φύγει με το βρέφος και τη μάνα στην Αίγυπτο, γιατί ο Ηρώδης ετοιμάζεται να σκοτώσει τον Ιησού. Αλλά ο Ηρώδης, μη γνωρίζοντας την απόφαση του Ιωσήφ, διατάζει να θανατώσουν όλα τα μωρά μέχρι δυο χρονών, Και όταν ο Ηρώδης πεθαίνει, πάλι παρουσιάζεται στον ύπνο του Ιωσήφ ο άγγελος του κυρίου και τον προστάζει να φύγει από την Αίγυπτο και να γυρίσει στη γη του Ισραήλ. Εκεί, ο Ιωσήφ παίρνει, πάλι, στον ύπνο του, εντολή να πάει στη Γαλιλαία και να εγκατασταθεί στη Ναζαρέτ.

Σήμερα έχει διαπιστωθεί με ακρίβεια ότι το ευαγγέλιο που πιστεύονταν ότι είναι του Ματθαίου δεν είναι το αρχαιότερο και ότι το κατά Μάρκον ευαγγέλιο συντάχτηκε πρωτύτερα. Το κατά Μάρκον ευαγγέλιο εκπονήθηκε 100 περίπου χρόνια μετά τη λεγόμενη γέννηση του Χριστού και το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο αργότερα. Από που ήξεραν οι συγγραφείς αυτών των ευαγγελίων τι ονειρεύτηκε πριν 120 χρόνια ο μαραγκός Ιωσήφ, ο άντρας της Μαρίας; Μπορεί λοιπόν να θεωρηθούν σοβαρές αυτές οι αφηγήσεις που βασίζονται στα όνειρα;

Ο Ματθαίος αφηγείται για όλα αυτά τα «γεγονότα» όπως γενικά για την ζωή του Χριστού, προσπαθώντας να τα κάνει να συμφωνούν όλα με ορισμένους ισχυρισμούς της Βίβλου. Η Βίβλος είναι μια συλλογή από γραφτά, από σημειώσεις, από προφορικές αφηγήσεις, θρύλους, παραδείγματα και χρονικά, που συντάχθηκαν σε διαφορετικές χρονολογίες από διάφορα πρόσωπα. Και τροποποιήθηκαν χιλιάδες φορές (ή αντίθετα, διαστρεβλώθηκαν), με διάφορες προσθήκες, μεταγενέστερες διαγραφές κ.λπ.

Οι παπάδες υποστηρίζουν ότι η Βίβλος είναι η «Αγία Γραφή, η αποκάλυψη του Θεού». Έτσι, υποστηρίζουν ότι ο Μωυσής σημείωσε τάχα στενογραφημένα, κάτω από την υπαγόρευση του Θεού τα πρώτα πέντε κεφάλαια της Βίβλου. Δίχως αμφιβολία δεν υπάρχει πιο γελοία, πιο παράλογη, πιο ανόητη επινόηση απ αυτήν. Ορισμένα κεφάλαια της Βίβλου γράφτηκαν λίγο καιρό πριν την εποχή μας και άλλα πολύ πιο πριν. Στη Βίβλο υπάρχουν πολλές συγκεχυμένες εκφράσεις. Οι παπάδες εξηγούν αυτές τις ασαφείς εκφράσεις όπως τους αρέσει, επινοούν ορισμένες προφητείες, που έχουν τάχα σχέση με τον Χριστό και τη ζωή του. Συχνά ο Ματθαίος προσπαθεί να συνταιριάσει τις αφηγήσεις του για το Χριστό, μ' αυτές τις Βιβλικές εκφράσεις. Να τι εξηγήσεις δίνει:

1. Η Μαρία έμεινε έγκυος όντας ακόμα παρθένα. Αλλά αυτό, όπως λέει ο Ματθαίος, δεν είναι αδύνατο.

«Όλα αυτά έγιναν για να εκπληρωθεί αυτό που είπε ο κύριος με το στόμα του προφήτη: Ιδού, η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει υιόν και θα του δώσουν το όνομα Εμμανουήλ που σημαίνει: μαζί μας είναι ο Θεός» (Ματθαίος Ι 22-23).

(Στο εβραϊκό κείμενο δε λέγεται «παρθένος» αλλά «νέα γυναίκα». Οι ευαγγελιστές και οι παπάδες απλούστατα διαστρέβλωσαν τη μετάφραση για να συνταιριάζουν τις βιβλικές εκφράσεις με το «γεγονός» που τους χρειαζονταν).

Από δω βγαίνει ότι ο Χριστός τάχα γεννήθηκε γιατί έτσι προείπε ο προφήτης Ησαΐας, μερικές εκατοντάδες χρόνια πρωτύτερα. Ο καθένας όμως μπορεί να διερωτηθεί: γιατί τότε το βρέφος ονομάστηκε Ιησούς και όχι Εμμανουήλ; Σ' αυτό οι παπάδες δε μπορούν να δώσουν καμιά λογική απάντηση. Αν όμως κοιτάξουμε

στη Βίβλο την περικοπή στην οποία αναφέρεται ο Ματθαίος, θα δούμε ότι εκεί γίνεται λόγος για κάτι ολότελα διαφορετικό. Ο Ησαΐας συμβουλεύει το βασιλιά Αάξ να μη φοβάται τους δυο εκείνους βασιλιάδες (τον βασιλιά της Συρίας και τον βασιλιά του Ισραήλ) που επέδραμαν στην Ιουδαία, γιατί αυτοί, όπως έλεγε ο Ησαΐας, θα χρειαστεί να επιστρέψουν στις χώρες τους πολύ γρήγορα, πριν ακόμη μάθει το βρέφος που θα γεννηθεί από γυναίκα, να ξεχωρίζει το κακό απ' το καλό. Για να εκπληρωθεί αυτή η προφητεία, ο Ησαΐας, μπροστά σε δυο μάρτυρες, πλησίασε... *«αυτήν για την οποία προφήτεψε και εκείνη συνέλαβε και γέννησε υιόν»* (Ησαΐας VII» 14-16 και VIII» 2-3)... Τί ζητάει εδώ ο Χριστός; Αυτός δεν είχε ονομαστεί Εμμανουήλ και δεν είχε καμία σχέση με την προφητεία του Ησαΐα.

2. Ο Χριστός γεννιέται στη Βηθλεέμ. Αυτό το γεγονός συμβαίνει στη Βηθλεέμ όχι γιατί η Μαρία, η μάνα του, βρέθηκε εκεί, αλλά μόνο για να ταιριάζει μ' αυτά που είπε ένας άλλος Εβραίος προφήτης, ο Μιχάιας, που προείπε (Μιχάια, V, 2-4) ότι από τη Βηθλεέμ θα ξεκινήσει ο άρχοντας που θα λυτρώσει το λαό του Ισραήλ. Όπως ξέρουμε από την ιστορία, κανένας κυβερνήτης δε «λύτρωσε» το λαό του Ισραήλ, επομένως κι αυτή η «προφητεία» δεν αξίζει μια πεντάρα.

3. Στην Βίβλο υπάρχουν και τα λόγια του προφήτη Οζέα *«Και από την Αίγυπτο εκάλεσα τον υιόν μου»* (Οζέας XI, 1). Πώς να γίνει όμως ώστε ο Ιησούς να μεταφερθεί στην Αίγυπτο; Γι' αυτό επινοεί ο ευαγγελιστής Ματθαίος την αφήγηση της φυγής των γονιών του Ιησού στην Αίγυπτο.

Έδωσε τάχα ο Ηρώδης διαταγή να σκοτώσουν όλα τα βρέφη. Άραγε αυτό το 'κανε μόνον από σκληρότητα; Κάθε άλλο. Το 'κανε όπως προκύπτει, μονάχα για να εκπληρωθούν τα λόγια του προφήτη Ιερεμία (XXX, 15). Να τι μπορεί να κάνει ο Θεός! Ο Ιερεμίας είπε μερικές κουβέντες πριν από εκατοντάδες χρόνια, οι άνθρωποι τα είχαν ξεχάσει από καιρό, ο Θεός όμως των παπάδων τα θυμάται όλα. Άραγε δεν θα ήταν καλύτερα να μείνουν ζωντανά τα αθώα μωρά; Ο συγγραφέας όμως του ευαγγελίου σκέφτεται διαφορετικά: κάτι τέτοιο δε μπορεί να γίνει, γιατί τότε θα λένε ότι ο γέρο-προφήτης των Εβραίων, Ιερεμίας, είπε ψέματα και οι παπαδοπροφήτες δε θα είναι πια πιστευτοί. Καλύτερα, λοιπόν, να θανατωθούν τα παιδιά και έτσι να εκπληρωθεί ο «λόγος που είπε ο προφήτης Ιερεμίας» (Ματθαίος II, 17). Έτσι δημιουργήθηκε η αφήγηση του ευαγγελίου για το φόνο των βρεφών και για τη φυγή στην Αίγυπτο.

4. Τέλος, οι γονείς του Ιησού εγκατασταίνονται στη Ναζαρέτ, και πάλι γιατί στη Βίβλο (βιβλίο των Κριτών, XIII, 5) λέγεται ότι το βρέφος θα είναι «Ναζωραίος του Κυρίου». Όταν οι μελετητές άρχισαν να ερευνούν που βρίσκεται αυτή η Ναζαρέτ,

αποδείχτηκε ότι ούτε καν υπήρχε εκείνον τον καιρό μια τέτοια πόλη, και η λέξη «ναζωραίος» σημαίνει απλούστατα φύλακας ή φρουρός.

Διαπιστώνουμε καλύτερα ακόμη ότι όλες αυτές οι αφηγήσεις των ευαγγελιστών είναι απλές επινοήσεις, όταν μαθαίνουμε ότι ο Ηρώδης, για τον οποίο μιλάνε οι ευαγγελιστές Ματθαίος και Λουκάς, πέθανε τέσσερα χρόνια πριν από την ημέρα που τάχα γεννήθηκε ο Χριστός. Συνεπώς, ο Ιωσήφ και η Μαρία έφυγαν με το βρέφος για να γλυτώσουν από τον Ηρώδη που αν και πεθαμένος πριν από καιρό, πρόσταξε να θανατώσουνε τα μωρά.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Αν αναλύσουμε το πιο παλιό ευαγγέλιο, το κατά Μάρκον, διαπιστώνουμε ότι και εδώ όλα έχουν επινοηθεί. Καταπώς λένε, ο Μάρκος ήταν γραμματέας του απόστολου Πέτρου. Ο Επίσκοπος Πάπιος -που πέθανε στα μέσα του 2ου αιώνα- έγραψε ότι στην εποχή του υπήρχε το ευαγγέλιο που εκπονήθηκε απ' αυτόν τον Μάρκο. Να τι γράφει ο Πάπιος για τον ευαγγελιστή Μάρκο: *«Αυτός δεν τον είχε ακούσει το Χριστό...προσχώρησε αργότερα στον Πέτρο, που κήρυττε τη διδασκαλία...»*. Μαθαίνουμε λοιπόν ότι ο Μάρκος σημείωσε όλα όσα είπε ένας άλλος, χωρίς ο ίδιος να έχει δει τίποτε.

Αλλά τι γράφει ο Μάρκος; Ταιριάζουν άραγε όσα γράφει μ' αυτά που μας αφηγείται ο Ματθαίος;

Ο Μάρκος, που έγραψε το ευαγγέλιο 100 χρόνια μετά τη γέννηση του Χριστού, δεν αναφέρει ούτε λέξη για τη θαυματουργή γέννηση του Χριστού, ούτε για αλλά θαύματα που επακολούθησαν αυτήν τη γέννηση, μήτε για τα όνειρα του Ιωσήφ που αναφέρει ο Ματθαίος. Ο Μάρκος, όμως σημείωσε όσα είπε ο Πέτρος και σίγουρα δε θα παρέλειπε να γράψει για τα θαύματα, αν αυτά υπήρξαν! Στον Μάρκο, ο Ιησούς παρουσιάζεται μονομιάς ώριμος πια άντρας, που έρχεται από Γαλιλαία να τον βαπτίσει ο Ιωάννης έτσι όπως βαπτίζονταν τότε οι Εβραίοι, δηλαδή λουόμενοι στα νερά του ποταμού Ιορδάνη και ομολογώντας τις αμαρτίες τους. Το πλύσιμο, το λούσιμο θεωρούνται στους Εβραίους, αλλά και σε πολλούς άλλους λαούς, ιδιαίτερα της Ανατολής, σαν ένα μέσο καθαρισμού, όχι μόνο από τη βρώμα, αλλά και από τις αμαρτίες, γιατί το νερό τα αποπλένει όλα, τα παίρνει όλα μαζί του. Και σήμερα ακόμα οι Εβραίοι (οι θρήσκοι), σε μια από τις γιορτές του φθινοπώρου, πηγαίνουν στο ποτάμι, διαβάζουν εκεί προσευχές και κάνουν την ιεροτελεστία του ριξίματος των αμαρτιών τους στο νερό για έναν ολόκληρο χρόνο. Οι Ινδοί επίσης για να καθαριστούν από τις αμαρτίες, λούζονται στον ποταμό Γάγγη, που θεωρείται «ιερός ποταμός».

Όπως αφηγείται ο Μάρκος, μόλις βγήκε ο Ιησούς απ' το νερό, ο Ιωάννης «είδε

τους ουρανοὺς να σχίζονται και το πνεῦμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι πάνω του». Και ακούστηκε φωνή από τους ουρανοὺς: «Συ είσαι ο γιος μου ο αγαπητός, που εγώ ευδόκησα» (Μάρκος Ι, 11). Ο ίδιος ο Χριστός, στο κατά Μάρκον ευαγγέλιο, αυτοκαλείται «γιος του ανθρώπου» δηλαδή άνθρωπος.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Πολύ αργότερα, μεταγενέστερα, ακόμη και από το κατά Μάρκον, εκπονήθηκε το κατά Λουκάν ευαγγέλιο. Ο Λουκάς, όπως λέει ο ίδιος, χρησιμοποίησε στην εκπόνηση του ευαγγελίου του όχι μόνον τις αφηγήσεις των συγχρόνων του, αλλά και τα αλλά ευαγγέλια που γράφτηκαν ως την εποχή του, γράμματα, επιστολές κ.λπ. Αλλά τι ακριβώς μας μεταδίνει ο Λουκάς; Πως ταιριάζουν οι αφηγήσεις του με τις αφηγήσεις των άλλων;

Ο Λουκάς αρχίζει την αφήγηση του λέγοντας ότι η Ελισάβετ, η γυναίκα του Εβραίου ιερέα Ζαχαρία, ως τότε στείρα, έμεινε έγκυος, έτσι όπως προανήγγειλε ο αρχάγγελος Γαβριήλ. Έξι μήνες μετά απ' αυτό το «θαύμα» ο ίδιος άγγελος πηγαίνει στη Ναζαρέτ στην παρθένα Μαρία μπαίνει στο σπίτι της και της λέει: «Χαίρε κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου. Ευλογημένη συ εν γυναιξί» (Λουκάς Ι, 28).

Ακούγοντας αυτήν την ευχή η παρθένα Μαρία ταραχτηκε πολύ, αλλά ο άγγελος την «καθησύχασε»: «Και ιδού θα συλλάβεις και θα γεννήσεις υιόν και θα τον ονομάσεις Ιησούν». Η Μαρία δεν ήξερε πως θα γίνει αυτό γιατί ακόμη δεν είχε πάει μ' άντρα. Ο άγγελος όμως της εξήγησε: «Το Άγιο Πνεύμα θα επιφοιτήσει σε σένα και η δύναμη του υψίστου θα σε προστατέψει, γι' αυτό και ο άγιος που θα γεννηθεί από σένα, θα ονομαστεί Υιός του Θεού».(Λουκάς Ι, 31—35).

Τι ανακατεύονται εδώ ο άγγελος Γαβριήλ, το «Άγιο Πνεύμα» και η «δύναμη του υψίστου», τι γυρεύει εδώ ο απεσταλμένος αυτού του πνεύματος και τι θέλει εδώ ο Ιωσήφ, ο άντρας της Μαρίας, πολύ δύσκολο να καταλάβει κανείς, προ παντός αν πάρουμε υπόψη μας ότι το «Άγιο Πνεύμα» στο πρωτότυπο κείμενο των ευαγγελίων είναι θηλυκού γένους. Πώς και από ποιόν έμεινε έγκυος η Μαρία δε μπορεί να μάθει κανείς από το Λουκά.

Για να μη γεννηθεί καμιά αμφιβολία, ο άγγελος στέλνει τη Μαρία στην Ελισάβετ, που είχε μείνει έγκυος. Όταν ήρθε η Μαρία στην Ελισάβετ και την προσκύνησε, αφηγείται ο Λουκάς το βρέφος κουνήθηκε μέσα της και από τη χαρά της η γριά Ελισάβετ, φώναξε δυνατά και είπε: «Συ είσαι η ευλογημένη ανάμεσα στις γυναίκες και ευλογημένος είναι ο καρπός της κοιλίας σου» (Λουκάς Ι, 42). Ολόκληρη τη συζήτηση ανάμεσα στον Ζαχαρία και τον άγγελο, ανάμεσα στην Ελισάβετ, τη

Μαρία και τον άγγελο, ο Λουκάς την παρουσιάζει σαν να την άκουσε ο ίδιος με τ' αυτιά του, στην πραγματικότητα, όμως, έγραψε τη συζήτηση αυτή 120 χρόνια μετά από τα «γεγονότα» που περιγράφει.

Ύστερα απ' αυτό ακολουθεί η αφήγηση της γέννησης. Ο Λουκάς διηγείται για τη διαταγή του αυτοκράτορα Αυγούστου να γίνει απογραφή των κατοίκων «όλης της γης» (αυτό, ασφαλώς είναι παραλογισμός: Ο Αύγουστος δε μπορούσε να κάνει απογραφή σ' ολόκληρη τη γη, αλλά μόνο στις χώρες που κυριαρχούσε). Αυτή η απογραφή έγινε -λέει ο Λουκάς- πρώτα όταν ο Κυρήνιος ήταν κυβερνήτης της Συρίας (Λουκάς ΙΙ, 2). Σήμερα ξέρουμε ακριβώς, από τα γραφτά εκείνων των χρόνων, ότι ο κυβερνήτης Κυρήνιος ήλθε στη Συρία 10 χρόνια μετά απ' το θάνατο του Ηρώδη, μα έτσι που τα λέει ο Λουκάς είναι σαν να 'γινε η απογραφή όταν ζούσε ο Ηρώδης. Είναι ξεκάθαρο πως ο Λουκάς έγραφε όλα εξ ακοής, μπέρδεψε τα χρόνια, τα ονόματα των ανθρώπων, με δυο λόγια, τα συνταίριαζε όλα όπως και ο Ματθαίος και οι άλλοι ευαγγελιστές.

Τον καιρό αυτής της απογραφής, ο Ιωσήφ με τη Μαρία βρέθηκαν στη Βηθλεέμ, κι έτσι υποχρεώθηκαν να εγγραφούν ακριβώς σ' εκείνη ν την πόλη. Η Μαρία ήταν έγκυος. Όταν γέννησε, φάσκισε το παιδί και το έβαλε μέσ' τη φάτνη στο στάβλο, γιατί δε βρήκε θέση στο Χάνι. Πιο πέρα, αφηγείται πως μερικοί τσοπάνηδες που φύλαγαν τα κοπάδια στον κάμπο (αν και το Δεκέμβρη, ούτε και στην Παλαιστίνη ακόμα δε μπορούν να μείνουν τα κοπάδια στον κάμπο!) είδαν τον άγγελο του Κυρίου και τρόμαξαν πολύ. Ο Λουκάς αναφέρει και την ομιλία του αγγέλου, που σίγουρα ποτέ του δεν άκουσε. Ο άγγελος διηγείται στους τσοπάνηδες ότι γεννήθηκε ο σωτήρας και, ταυτόχρονα, τους δείχνει και τα σημάδια από τα όποια θα τον αναγνωρίσουν: Ο σωτήρας είναι φασκιωμένος και κοιμάται στη φάτνη. Την ίδια στιγμή παρουσιάζεται «πλήθος ουρανίων αγγέλων, εξυμνώντας το θεό και λέγοντας: Δόξα ο εν υψίστοις Θεός και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία!».

Όπως φαίνεται, η αφήγηση του Λουκά διαφέρει πολύ από τις άλλες αφηγήσεις. Ούτε στον Μάρκο ούτε και στον Ματθαίο συναντάμε τη φάτνη και το στάβλο. Ο Ματθαίος εξηγεί τον ερχομό στη Βηθλεέμ σαν μια ανάγκη για την εκπλήρωση μιας προφητείας, ο Λουκάς φέρνει τους γονιούς του Χριστού στη Βηθλεέμ σαν να το απαιτούσε αυτό ο νόμος για την απογραφή. Για τη φυγή στην Αίγυπτο δε γίνεται καν λόγος εδώ. Ούτε «άστρο από την ανατολή», ούτε μάγους να φέρνουν χρυσό και λίβανο στο νεογέννητο δε συναντούμε πουθενά στο Λουκά. Αντίθετα, ο Λουκάς μιλάει για τσοπάνηδες που βόσκουν τα βόδια το χειμώνα στον κάμπο και για αγγέλους που δοξάζουν τη γέννηση του θεού.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Τέλος, υπάρχει ακόμα ένα ευαγγέλιο, το κατά Ιωάννην, που δε μοιάζει καθόλου μ' όλα τ' άλλα. Αυτό το ευαγγέλιο γράφτηκε πολύν καιρό ύστερα από τ' άλλα, όταν επομένως υπήρχαν ήδη πολλές αφηγήσεις για το Χριστό. Πώς περιγράφει ο ευαγγελιστής αυτός τη γέννηση του Χριστού; Ο Ιωάννης δεν αναφέρει τίποτα για προφητείες ούτε και για τους γονιούς του Χριστού-θεού. Μόνο στο VI κεφάλαιο μαθαίνουμε ότι ο Χριστός είχε επίγειους γονείς. Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη, ο Χριστός αποκαλείται «αμνός του Θεού», δηλαδή αρνάκι, αρνί. Ο Ιησούς ονομάζεται και «Λόγος» γιατί στην αρχή ήταν ο «Λόγος», ο λόγος υπήρχε ανέκαθεν. Έτσι λοιπόν, κανένας δε γέννησε το Χριστό. Καμιά θνητή γυναίκα, ούτε τον είχε στην κοιλιά της καμιά παρθένα... *«Και ο λόγος έγινε σάρκα και έζησε ανάμεσά μας... Όλο σοφία και αλήθεια»* (Ιωάννης Ι, 14). Ο Ιωάννης δε μας λέει με ποιόν τρόπο έγινε η ενσάρκωση, πώς έγινε «ο Λόγος» θεός-άνθρωπος Ιησούς, που δίδαξε, πέθανε μετά πάνω στο σταυρό, κι αναλήφθηκε κ.λπ.. κ.λπ.... Άλλωστε, θα ήταν και κάπως δύσκολο να το κάνει. «Πρέπει να πιστεύεις», λένε οι παπάδες. Πάει όμως εκείνος ο καιρός της τυφλής πίστης. Εμείς θέλουμε να εξακριβώνουμε.

Αλλά τι συμβαίνει όταν αρχίζουμε να εξακριβώνουμε όλες τις ευαγγελικές αφηγήσεις για τη γέννηση του Χριστού από τα τέσσερα αυτά ευαγγέλια (κανονικά) που υπάρχουν;

1. Όσον αφορά την αφήγηση για τη γέννηση του Ιησού, κανένα ευαγγέλιο δεν ταιριάζει με τ' άλλο.
2. Οι αφηγήσεις δεν ανταποκρίνονται στην ιστορική αλήθεια, στα ιστορικά γεγονότα, που έχουν εξακριβωθεί από την ιστορία.

Έτσι, λοιπόν, στις αφηγήσεις των ευαγγελίων για τη γέννηση του Χριστού υπάρχουν άφθονες και κάθε λογής αντιφάσεις, ιστορικά λάθη και παραλογισμοί, περιέχονται θρύλοι που κυκλοφόρησαν σε μεγάλο αριθμό, τόσο στους λαούς της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας όσο και στους λαούς των γειτονικών χωρών. Στην πραγματικότητα, όπως προαναφέρθηκε, ο Ιησούς Χριστός είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν υπήρξε ποτέ. Είναι κατά πάσα πιθανότητα, ένα φανταστικό πρόσωπο, όπως και οι άλλοι θεοί της αρχαιότητας: ο Άδωνις, ο Διόνυσος κ.λπ.

Αλλά οι ευαγγελιστές δεν αναφέρουν μόνον αυτά τα παραμύθια για το Χριστό, αλλά και πολλά άλλα όπου παρουσιάζουν την ζωή και τα έργα του Ιησού. Αν πιστέψουμε στις αφηγήσεις των ευαγγελίων θα πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Χριστός ασχολήθηκε προπαντός με τη διδασκαλία μιας νέας θρησκείας και έκανε κάθε λογής θαύματα. Εννοείται, οι παπάδες και οι διάφοροι αιρετικοί «αδελφοί»

υποστηρίζουν ότι όλες αυτές οι αφηγήσεις είναι αληθινές. Λένε ότι όλα τα περιστατικά συνέβησαν ακριβώς έτσι και τα χρησιμοποιούν για να ξεγελάνε τους πιστούς.

Η γενεαλογία του Ιησού Χριστού

Οι αντιφάσεις ανάμεσα στις αφηγήσεις του Λουκά και του Ματθαίου σχετικά με τη γέννηση του Χριστού φαίνονται ακόμα πιο καθαρά όταν παρουσιάζουν τη γενεαλογία του Χριστού. Και οι δυο ευαγγελιστές θεωρούν το βασιλιά Δαβίδ σαν έναν από τους σημαίνοντες προγόνους του Χριστού. Μ' αυτό ήθελαν να δείξουν ότι ο Χριστός είναι από μεγάλο σόι, ότι κατάγεται από την ίδια οικογένεια του βασιλιά Δαβίδ (και συνεπώς από το θεό). Να πως παρουσιάζουν οι δυο αυτοί ευαγγελιστές τη γενεαλογία του Χριστού:

Η γενεαλογία του Χριστού κατά τον Ματθαίο	Η γενεαλογία του Χριστού κατά τον Λουκά
--	--

Από τον Δαυίδ ως την κατάκτηση της Βαβυλώνας 1. Δαυίδ 2. Σολομών 3. Ρομποάμ 4. Αμπία 5. Άσα 6. Ισαφάτ 7. Ιοράμ 8. Όξια 9. Ιοατάμ 10. Αάξ 11. Ιεξεκία 12. Μανάσε 13. Άμων 14. Ιοσία 15. Ιωακείμ 16. Ιεονία Από την κατάκτηση της Βαβυλώνας ως τον Ιησού 17. Σαλατιήλ 18. Ζορομπάμπελ 19. Αμπίουντ 20. Ελιακείμ 21. Αζόρ 22. Σαντόκ 22. Ακείμ 24. Ελιούντ 25. Ελιέζερ 26. Ματάν 27. Ιακώβ 28. Ιωσήφ 29. Χριστός	Από τον Δαυίδ ως την κατάκτηση της Βαβυλώνας 1. Δαυίδ 2. Νατάν 3. Ματάννα 4. Μένα 5. Μέλεα 6. Ελιακείμ 7. Ιωνάμ 8. Ιωσήφ 9. Ιούδας 10. Σιμών 11. Λευί 12. Ματάτ 13. Ιωρίμ 14. Ελιέζερ 15. Ιησούς 16. Ερ 17. Ελμαντάν 18. Κοσάν 19. Αντί 20. Μελχί 21. Νερί Από την κατάκτηση της Βαβυλώνας ως τον Ιησού 22. Σαλατιήλ 23. Ζορομπάμπελ 24. Ρέσα 25. Ιωνάμ 26. Ιόντα 27. Ιοσέχ 28. Σεμέϊν 29. Ματατία 30. Μάατ 31. Ναγκάι 32. Έσλι 33. Ναούμ 34. Αμός 35. Ματατία 36. Ιωσήφ 37. Ιανάι 38. Μελχί 39. Λευί 40. Ματάτ 41. Ελί 42. Ιωσήφ 43. Χριστός
--	--

Πως είναι δυνατό ένα τέτοιο πράγμα; Οι ευαγγελιστές αυτοί δεν κατάφεραν να συνταιριάξουν μήτε καν τη γενεαλογία του θεού τους, έτσι ώστε τα δυο αυτά ευαγγέλια να μην αλληλοσυγκρούονται. Φαίνεται ότι δεν είναι εύκολο να επινοήσεις τη γενεαλογία του γιου του θεού, προ παντός όταν αυτή πρέπει ν' αρέσει και στους προλετάριους (Ιησούς — γιος μαραγκού) και στην αριστοκρατία (Ιησούς — βασιλικό αίμα).

Η διδασκαλία του Ιησού Χριστού

Οι αφηγήσεις των ευαγγελίων για τη διδασκαλία του Χριστού είναι γεμάτες αντιφάσεις και ολότελα αναξιόπιστες. Το ότι όλες οι αφηγήσεις των ευαγγελίων για την ζωή και τα έργα του Χριστού είναι απλές επινοήσεις, αποδείχεται και από το γεγονός ότι στην απόδοση της διδασκαλίας του Χριστού οι ευαγγελιστές όχι μόνον έρχονται σ' αντίθεση μεταξύ τους, αλλά συχνά και αυτοί οι ίδιοι αντιφάσκουν.

Και...«έτσι»	Και...«γιουβέτσι»
Μακάριοι οι δημιουργοί της ειρήνης, γιατί αυτοί θα ονομαστούν γιοί του θεού (Ματθαίος V, 9).	Δεν ήλθα να φέρω ειρήνη, αλλά ξίφος (Ματθαίος X, 34).
Να μην εναντιώνεστε στο κακόν (Ματθαίος V, 39).	Και κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό να το κόβεις και να το ρίχνεις στη φωτιά (Ματθαίος VII, 19).
Όποιος οργίζεται κατά του αδελφού του θα κριθεί ένοχος από τον κριτή (Ματθαίος V, 22).	Γιατί ήλθα να χωρίσω τον άνθρωπο από τον πατέρα του, την κόρη από τη μάνα της (Ματθαίος X, 35).

Κοιτάξτε τα πουλιά του ουρανού, που δεν σπέρνουν, ούτε θερίζουν, και δεν αποθηκεύουν στ' αμπάρια και ο επουράνιος πατέρας σας τα τρέφει... αλλά για ενδύματα γιατί φροντίζετε; Κοιτάξτε τους κρίνους στον κάμπο πώς μεγαλώνουν: δεν κουράζονται, ούτε γνέθουν (Ματθαίος VI, 26, 28).	Γιατί πάλι σ' αυτόν που έχει θα του δώσουν και θα του περισσέψει αλλά σ' αυτόν που δεν έχει, θα του πάρουν και αυτό που έχει (Ματθαίος XXV, 29).
Κανένας δε μπορεί να υπηρετεί δυο κυρίους (Ματθαίος VI, 24).	Δώστε λοιπόν στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα και στον Θεό αυτά που είναι του Θεού (Ματθαίος XXII, 21).
Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε (Ματθαίος VII, 1).	Θα καθίσετε και σεις σε δώδεκα θρόνους, κρίνοντας τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ (Ματθαίος XIX, 28).
Κάμετε καλό σε κείνους που σας μισούνε (Ματθαίος V, 44).	Πιο εύκολα θα είναι στη γη των Σοδόμων και των Γομόρρων, τη μέρα της κρίσεως (Ματθαίος X, 15).
Ποιος από σας θα του ζητήσει ο γιος του ψωμί και θα του δώσει πέτρα, είτε θα του ζητήσει ψάρια και αυτός θα του δώσει φίδια; (Ματθαίος VII, 9-10).	- Κύριε δώσε μου την άδεια να πάω πρώτα και να θάψω τον πατέρα μου... - Έλα μαζί μου και άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους (Ματθαίος VIII, 21—22).

Γι' αυτό θα εγκαταλείψει ο άνθρωπος τον πατέρα του και τη μάνα του και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του... Γιατί αυτούς που συνένωσε ο θεός, ο άνθρωπος δεν πρέπει να τους χωρίζει (Ματθαίος XIX, 5-6).	Και όποιος εγκαταλείψει γυναίκα για τ' όνομά μου θα κληρονομήσει ζωήν αιώνια (Ματθαίος XIX, 29).
Να αγαπάς τον πλησίον σου (Ματθαίος XXII, 39).	Στους δρόμους των ειδωλολατρών να μη πηγαίνετε και σε καμιά πολιτεία Σαμαρειτών να μη μπειτε: Καλύτερα πορεύεστε προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου του Ισραήλ (Ματθαίος X, 5—6).
Κάθε βασιλεία που διχάζεται μόνη της ερημώνεται και κάθε πολιτεία είτε σπίτι που διχάζονται μόνα τους, δε θα διατηρηθούν (Ματθαίος XII, 25).	Γιατί ήλθα να χωρίσω τον άνθρωπο από τον πατέρα του, την κόρη από την μάνα της (Ματθαίος I, 35).
Μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα (Ματθαίος V, 3).	Άλλα να είσθε πονηροί σαν φίδια και χωρίς κακία σαν τα περιστέρια (Ματθαίος X, 16).
Και το ευαγγέλιο πρέπει πρώτα να κηρυχθεί σ' όλα τα έθνη (Μάρκος XIII, 10).	Σε δρόμους ειδωλολατρών να μην πηγαίνετε (Ματθαίος X, 5).

Και κάποιος από σας θα θελήσει να είναι ο πρώτος, ας είναι υπηρέτης σας (Ματθαίος XX, 27).	Ποιος από σας όταν έναν έχει έναν υπηρέτη, στο χωράφι, είτε στα πρόβατα θα του πει όταν γυρίσει στο σπίτι από τον κάμπο: «Πέρασε γρήγορα και κάθισε στο τραπέζι» και δε θα του πει: «Ετοίμασε να φάω, ζώσου και σέρβιρέ με ώσπου να φάω να πιω και μετά φάγε και πιες και συ»; (Λουκάς XVII 7—8).
Και όποιος εξυψώνει τον εαυτόν του, θα ταπεινωθεί (Ματθαίος XXIII, 12).	Σεις είστε από τους κάτω, εγώ είμαι από τους απάνω. (Ιωάννης VIII, 23).
Τίμα τον πατέρα σου και τη μάνα σου (Ματθαίος XV, 4).	Ποια είναι η μάνα μου; (Μάρκος III, 23). Τί είναι σε μένα και σε σένα, γυναίκα; (Δηλαδή τι είναι κοινό ανάμεσα σε μένα και σε σένα, γυναίκα;) (Ιωάννης II, 4).

Γιατί ο Μωυσής είπε: «<i>Τίμα τον πατέρα σου και τη μάνα σου</i>» και «<i>όποιος κακολογήσει τον πατέρα του ή τη μάνα του θα πεθάνει οπωσδήποτε</i>»... Σεις όμως λέτε: Όταν ένας άνθρωπος θα πει στον πατέρα του ή στην μάνα του: «<i>Κορμάπν!</i>» δηλαδή: «<i>Αφιέρωσα στο θεό ό,τι θα ωφελούν από μένα</i>» τότε σεις δεν τον αφήνετε να κάνει τίποτα για τον πατέρα του ή για τη μάνα του. Και έτσι καταργείτε το λόγο του θεού μ' αυτόν τον τρόπο. (Μάρκος ΙΙΙ, 10—13).	Όταν έλθει κανείς σε μένα και δε μισεί τον πατέρα του και τη μάνα του και τη γυναίκα του και τα παιδιά του και τ' αδέρφια του και τις αδερφές του, ακόμα και την ψυχή του, δε μπορεί να είναι μαθητής μου (Λουκάς XIV, 26).
Η βασιλεία μου δεν είναι σ' αυτόν τον κόσμο (Ιωάννης XVIII, 36)	Μακάριοι οι πράοι, γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη (Ματθαίος V, 5).

Η ανάσταση του Ιησού Χριστού

Εδώ τα ευαγγέλια, συμφωνούν στο «αυτονόητο», δηλαδή την ανάσταση του Χριστού. Είναι απορίας άξιον όμως, ο διαφορετικός τρόπος που την περιγράφει το καθένα απ' αυτά. Έτσι αναλόγως το ευαγγέλιο, τα πρόσωπα που επισκέφθηκαν τον τάφο του Ιησού διαφέρουν, υπάρχουν ή δεν υπάρχουν άγγελοι σ' αυτόν (διαφέρει ακόμα κι ο αριθμός τους), έγινε ή όχι σεισμός, ο τάφος βρέθηκε ανοιχτός ή κλειστός, συνάντησαν ή όχι τον αναστημένο Ιησού. Θα μπορούσε φυσικά να ισχυριστεί κάποιος ότι όλα αυτά είναι ασήμαντες λεπτομέρειες, που δεν αποδυναμώνουν την ουσία, δηλαδή το γεγονός της ανάστασης. Δεν είναι όμως καθόλου λεπτομέρειες, όταν αφορούν ένα τόσο σημαντικό «γεγονός», πάνω στο οποίο χτίστηκε όλο το οικοδόμημα της θρησκείας του χριστιανισμού...

Κι όταν πια η ώρα είχε προχωρήσει πάρα πολύ, το βράδυ της τελευταίας ημέρας της εβδομάδας, κοντά στα χαράματα της πρώτης ημέρας της καινούργιας βδομάδας, η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, ήρθαν να δουν τον τάφο. Ξαφνικά, τότε, έγινε μεγάλος σεισμός! Γιατί ένας άγγελος, σταλμένος από τον Κύριο, κατέβηκε από τον ουρανό και ήρθε και κύλισε την πέτρα από την είσοδο του τάφου και καθόταν πάνω της. Και η μορφή του ήταν σαν τη λάμψη της αστραπής και τα ρούχα του λευκά σαν χιόνι! Κι από το φόβο τους ταραχτήκαν οι φύλακες κι έγιναν σαν δεξιά, ντυμένο με λευκή στολή και καταλήφθηκαν από ένα ανάμεικτο αίσθημα έκπληξης και φόβου. Αλλ' εκείνος είπε σ' αυτές: «Μη φοβάστε. Τον Ιησού ζητάτε, τον Ναζωραίο, γιατί αναστήθηκε, όπως το είπα. Ελάτε να δείτε το μέρος όπου είχαν βάλει τον Κύριο, και πηγαίνετε γρήγορα να πείτε στους μαθητές του ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς. Μάλιστα πηγαίνει κιόλας, πριν από σας, στη Γαλιλαία. Εκεί θα τον δείτε, όπως σας το Ορίστε, σας το είπα!»	Κι αφού είχε περάσει πια το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιάκωβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα για να πάνε και να τον αλείψουν. Έτσι, πολύ νωρίς το πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδας, έρχονται στο μνήμα, την ώρα που είχε ανατείλει ο ήλιος, κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα κυλίζει για μας την πέτρα από το στόμιο του μνήματος;». Μα όταν κοίταξαν, βλέπουν ότι η πέτρα είχε κυλιστεί μακριά από τη θέση της! Και ήταν η πέτρα αυτή πάρα πολύ μεγάλη. Κι όταν μπήκαν στο μνήμα, είδαν έναν νέο που καθόταν στα δεξιά, ντυμένο με λευκή στολή και καταλήφθηκαν από ένα ανάμεικτο αίσθημα έκπληξης και φόβου. Αλλ' εκείνος είπε σ' αυτές: «Μη φοβάστε. Τον Ιησού ζητάτε, τον Ναζωραίο, που έχει αναστηθεί. Δεν είναι εδώ! Ναι, κοιτάξτε τον τόπο που τον είχαν βάλει! Πηγαίνετε, λοιπόν, να πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο ότι ο Ιησούς πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία. Εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπα».	Την Κυριακή όμως, από τα βαθιά κιόλας χαράματα, ήρθαν στο μνήμα μαζί κι με μερικές άλλες, έχοντας μαζί τους τα αρώματα που είχαν ετοιμάσει. Εκεί βρήκαν την πέτρα μετατοπισμένη από το μνήμα, κι όταν μπήκαν μέσα, δε βρήκαν το σώμα του Κυρίου! Κι ενώ έμεναν εκεί απορώντας γι' αυτό, παρουσιάστηκαν ξαφνικά μπροστά τους δύο άντρες με ρούχα που λαμποκοπούσαν! Τότε, καθώς αυτές κατατρομοκρατημένες από το θέαμα στέκονταν με τα πρόσωπά τους σκυμμένα στη γη, είπαν σ' αυτές οι δύο άντρες: «Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; Δεν είναι εδώ. Αναστήθηκε! Θυμηθείτε πώς σας μίλησε γι' αυτό, όταν ακόμα ήταν στη Γαλιλαία, λέγοντάς σας ότι πρέπει ο Γιος του Ανθρώπου να παραδοθεί στα χέρια αμαρτωλών ανθρώπων και να σταυρωθεί, και την τρίτη μέρα ν' αναστηθεί!». Τότε θυμήθηκαν τα λόγια του. Έτσι, επέστρεψαν από το μνήμα και τα διηγήθηκαν όλα αυτά στους ένδεκα μαθητές και σε όλους τους υπόλοιπους. Κι αυτές που τα έλεγαν αυτά στους αποστόλους ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, η Ιωάννα, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και οι άλλες που ήταν μαζί τους. Σ' εκείνους όμως τα λόγια αυτά φάνηκαν σαν ανοησίες και δυσπιστούσαν σ' αυτές. Ο Πέτρος μάλιστα σηκώθηκε και πήγε τρέχοντας στο μνήμα, κι αφού έσκυψε, βλέπει να είναι εκεί μόνο τα σάβανα. Γύρισε τότε πίσω γεμάτος απορία για το γεγονός.	Το πρωί, λοιπόν, της πρώτης μέρας της εβδομάδας κι ενώ ακόμα ήταν σκοτεινά, πάει η Μαρία η Μαγδαληνή στο μνήμα και βλέπει την πέτρα μετατοπισμένη από το μνήμα. Ερχεται τότε τρέχοντας στο Σίμωνα Πέτρο και στον άλλο μαθητή, που ο Ιησούς αναπαύσε ιδιαίτερα, και τους λέει: «Πήραν τον Κύριο από το μνήμα και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν». Βγήκαν τότε ο Πέτρος κι ο άλλος μαθητής έξω και ξεκίνησαν για το μνήμα. Έτρεχαν, λοιπόν, και οι δύο τους, αλλά ο άλλος μαθητής έτρεξε γρηγορότερα από τον Πέτρο κι έφθασε πρώτος στο μνήμα. Σκύβει αμέσως μέσα και βλέπει να βρίσκονται εκεί τα σάβανα, αλλά δεν μπήκε μέσα. Ερχεται κατόπιν ο Σίμων Πέτρος, που τον ακολουθούσε, και μπήκε μέσα στο μνήμα και βλέπει τα σάβανα κάτω, και το σουδάριο που ήταν στο κεφάλι του, να βρίσκεται όχι μαζί με τα σάβανα, αλλά τυλιγμένο και τοποθετημένο χωριστά σε μια άκρη. Τότε πια μπήκε μέσα κι ο άλλος μαθητής, που είχε έρθει πρώτος στο μνήμα, και είδε και πίστεψε ότι είχαν πάρει το σώμα. Γιατί μέχρι τότε δεν είχαν καταλάβει ακόμα τη Γραφή ότι ήταν προκαθορισμένο ν' αναστηθεί ο Χριστός από τους νεκρούς. Έτσι, γύρισαν οι δύο μαθητές ξανά στα σπίτια τους.
--	--	---	---

Πηγές

«Πως γεννιούνται, ζουν και πεθαίνουν οι θεοί και θεές» – Εμμανουήλ Γιαροσλάβσκι
| apollonios.pblogs.gr